U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci věci žalobkyně: **Š. M.**, proti žalovanému: **1) Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, **2) Úřad práce v Ostravě**, se sídlem 30. dubna 3130/2c, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí Úřadu práce v Ostravě ze dne 7. 10. 2005, č. j. OTA-7453/2005-K5, rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 4. 2006, č. j. 2005/60025-442, rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 2. 2008, č. j. 2008/1775-424, a rozhodnutí Ministra práce a sociálních věcí ze dne 30. 6. 2008, č. j. 2008/143386-424/51, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2010, č. j. 1 Ad 15/2010 – 161,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem odmítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce v Ostravě ze dne 7. 10. 2005, č. j. OTA-7453/2005-K5, rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 4. 2006, č. j. 2005/60025-442, rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 2. 2008, č. j. 2008/1775-424, ve zbývající části žalobu zamítl.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze podala žalobkyně kasační stížnost, aniž by byla zastoupena advokátem. Městský soud v Praze proto žalobkyni vyzval, aby si ve lhůtě jednoho měsíce zvolila advokáta pro řízení o kasační stížnosti, případně aby doložila své majetkové poměry ve formuláři „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“. Výzva byla žalobkyni doručena dne 25. 8. 2010, žalobkyně podáním ze dne 31. 8. 2010 požádala o ustanovení zástupce soudem. Městský soud v Praze usnesením ze dne 22. 9. 2010, č. j. 1 Ad 15/2010 – 202, její žádost zamítl s tím, že žalobkyně nemůže být osvobozena od soudních poplatků, neboť její majetkové poměry, které uvedla v potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech tomu neodpovídají. Kasační stížnost proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 2. 2. 2011, č. j. 3 Ads 150/2010 – 242, zamítl.

Městský soud v Praze následně přípisem ze dne 16. 2. 2011 žalobkyni vyzval, aby do dvou týdnů předložila plnou moc udělenou advokátovi. Současně ji poučil, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, případně pokud žalobkyně nedoloží, že má vysokoškolské právnické vzdělání, bude její kasační stížnost odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně na výzvu doručenou dne 7. 3. 2011 reagovala podáním ze dne 17. 3. 2011, v němž opět požádala o ustanovení zástupce. Uvedla, že pokud soud odmítá projednat její záležitost bez právního zastoupení, nerespektuje tímto zákony a mezinárodní smlouvy a porušuje základní lidská práva. Jestliže je ustanovení zástupce na žádost účastníka podmíněno osvobozením od soudního poplatku, považuje tuto právní úpravu za diskriminační.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jak již Nejvyšší správní soud připomněl v předchozím rozsudku v této věci, jímž byla zamítnuta kasační stížnost žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze o zamítnutí její žádosti o ustanovení zástupce, požadavek povinného zastoupení upravený v § 105 odst. 2 s. ř. s. plyne nejen z povahy kasační stížnosti coby mimořádného opravného prostředku, ale také ze snahy o to, aby v této fázi řízení před správními soudy vyžadující zvláště kvalifikovaná podání byla práva účastníků řízení bez rozdílu chráněna. Smyslem § 35 odst. 8 s. ř. s., který upravuje podmínky ustanovení zástupce, je pak zajištění možnosti poskytnutí odborné právní pomoci osobám, které si pro své osobní či majetkové poměry nemohou samy zajistit zastoupení advokátem, které by tedy jinak měly být osvobozeny od soudních poplatků (bez ohledu na to, zda řízení samo je věcně osvobozeno od soudních poplatků, či nikoliv) a u nichž je takové ochrany třeba. Jedině tak lze v kvalifikovaných případech dostát zásadě rovnosti vyjádřené v § 36 odst. 1 s. ř. s. Tuto právní úpravu nepochybně nelze považovat za diskriminační.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobkyně však nebyla zastoupena advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Městský soud v Praze ji ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. vyzval k odstranění tohoto nedostatku podmínek řízení ve stanovené lhůtě, žalobkyně ale výzvu soudu nerespektovala, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložila.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. dubna 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu